

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, Split

P 2957/24-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Sandi Petričić, u pravnoj stvari tužiteljice **DOMENIKE PANDŽIĆ**, OIB: 13759500255, iz Slatina, Težačka 11, zastupane po pun. iz odvj. društva Kasalo & Raić u Splitu protiv tuženika **B2 KAPITAL d.o.o. Zagreb**, OIB: 57509775367, Radnička cesta 41, zastupanog po pun. iz odvj. društva Buterin & partneri u Zagrebu, **radi proglašenja nedopuštenim osiguranja**, nakon održane glavne i javne rasprave dana 22. siječnja 2026. g. u prisutnosti zamjenika pun. tužiteljice i zamjenice pun. tuženika, dana 23. travnja 2026. g.,

p r e s u d i o j e

I.Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"1.Proglašava se nedopuštenom osiguranje zasnivanjem založnog prava na nekretnini koje je određeno rješenjem Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Trogiru, pod poslovnim brojem Ovr-1563/22 od 14. srpnja 2022. g.

2.Određuje se brisanje založnog prava na tužiteljičinim nekretninama koje je upisano u korist tuženika na temelju rješenja Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Trogiru pod poslovnim brojem Ovr-1563/22 od 14. srpnja 2022. g. i to: u z.u. 1653 k.o. Slatine, na suvlasničkom dijelu tužiteljice od $\frac{1}{2}$ dijela cjeline, čest. zgr. 33 u naravi Avlija i čest. zgr. 34 u naravi stojna kuća, u z.u. 6532 k.o. Stari Grad, na suvlasničkom dijelu tužiteljice od $\frac{1}{2}$ dijela cjeline, čest. zem. 9425 u naravi vrt površine 899 m², u z.u. 6531 k.o. Stari Grad, na suvlasničkom dijelu tužiteljice od $\frac{1}{4}$ dijela cjeline, čest. zem. 9416 u naravi vinograd, površine 4485 m² i u z.u. 5088 k.o. Stari Grad, na čest. zem. 9035/1 u naravi vrt površine 198 m²."

II.Dužna je tužiteljica u roku od 15 dana isplatiti tuženiku na ime parničnog troška iznos od 562,50 EUR.

Obrazloženje

Tužiteljica je dana 26. srpnja 2024. g. podnijela ovom sudu tužbu protiv tuženika navodeći da je Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Trogiru, u predmetu broj Ovr-

1563/22 donio zaključak od 16. srpnja 2024. g. kojim je uputio tužiteljicu pokrenuti parnicu radi proglašenja nedopuštenim osiguranja zasnivanjem založnog prava na nekretnini određenog rješenjem broj Ovr-1563/22 od 14. srpnja 2022. g. koje je doneseno na temelju ovršne isprave-pravomoćnog rješenja o ovrsi Općinskog suda u Splitu broj Ovr-3327/03 od 14. svibnja 2003. g. radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja u iznosu od 41.216,26 kn s pripadajućim kamatama te iznosa od 763,00 kn s pripadajućim kamatama uknjižbom založnog prava u korist predlagatelja osiguranja na teret nekretnina protivnice osiguranja. Na temelju rješenja Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru broj Ovr-1563/22 od 14. srpnja 2022. g. da je izvršena uknjižba založnog prava i to: u z.u. 1653 k.o. Slatine, na suvlasničkom dijelu tužiteljice od $\frac{1}{2}$ dijela cjeline, čest. zgr. 33 u naravi Avlija i čest. zgr. 34 u naravi stojna kuća, u z.u. 6532 k.o. Stari Grad, na suvlasničkom dijelu tužiteljice od $\frac{1}{2}$ dijela cjeline, čest. zem. 9425 u naravi vrt površine 899 m², u z.u. 6531 k.o. Stari Grad, na suvlasničkom dijelu tužiteljice od $\frac{1}{4}$ dijela cjeline, čest. zem. 9416 u naravi vinograd, površine 4485 m², u z.u. 5088 k.o. Stari Grad, na čest. zem. 9035/1 u naravi vrt površine 198 m². Tužiteljica je istakla prigovor zastare predmetnog potraživanja s obzirom da je pobijano rješenje doneseno na temelju rješenja o ovrsi Općinskog suda u Splitu, broj Ovr-3327/03 od 14. svibnja 2003. g., što znači da je do dana 18. svibnja 2022. g., kad je predlagatelj podnio prijedlog za osiguranje, proteklo više od devetnaest (19) godina pa da je nastupila zastara potraživanja prema rješenju o ovrsi Općinskog suda u Splitu, broj Ovr-3327/03. Osim toga, da to rješenje o ovrsi ne sadrži klauzulu pravomoćnosti i ovršnosti tako da na temelju tog rješenja sud nije smio odrediti predloženu ovrhu. Nadalje, tužiteljica da je navedeno rješenje o ovrsi primila tek uz rješenje o osiguranju Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Trogiru broj Ovr-1563/22 od 14. srpnja 2022. g. pa da to rješenja nikada nije ni moglo postati pravomoćno jer je tužiteljica nakon što je zaprimila rješenje o ovrsi protiv istog izjavila prigovor. Tužiteljica da, nadalje, ni prema tuženiku ni prema Splitskoj banci d.d. Split, nikada nije imala nikakvo dugovanje, a niti je tuženik javno ovjerenom ispravom dokazao da je predmetno potraživanje preneseno na tuženika. Stoga je sumirano: da isprava na temelju koje je određena ovrha nije stekla svojstvo ovršnosti, da je protekao rok u kojemu se po zakonu može tražiti ovrha, da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno da nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika i da je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom. Predloženo je donošenje presude kojom će se osiguranje zasnivanjem založnog prava na nekretnini koje je određeno rješenjem Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Trogiru, pod brojem Ovr-1563/22 od 14. srpnja 2022. g. proglasiti nedopuštenim te odrediti brisanje založnog prava na nekretninama tužiteljice koje je upisano u korist tuženika na temelju rješenja Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Trogiru broj Ovr-1563/22 od 14. srpnja 2022. g. i to: u z.u. 1653 k.o. Slatine, na suvlasničkom dijelu tužiteljice od $\frac{1}{2}$ dijela cjeline, čest. zgr. 33 u naravi Avlija i čest. zgr. 34 u naravi stojna kuća, u z.u. 6532 k.o. Stari Grad, na suvlasničkom dijelu tužiteljice od $\frac{1}{2}$ dijela cjeline, čest. zem. 9425 u naravi vrt površine 899 m², u z.u. 6531 k.o. Stari Grad, na suvlasničkom dijelu tužiteljice od $\frac{1}{4}$ dijela cjeline, čest. zem. 9416 u naravi vinograd, površine 4485 m² i u z.u. 5088 k.o. Stari Grad, na čest. zem. 9035/1 u naravi vrt površine 198 m².

U odgovoru na tužbu tuženik se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu navodeći da je spornim rješenjem o osiguranju određena uknjižba prisilnog založnog prava radi osiguranja tražbine tuženika po osnovi Ugovora o tekućem računu broj 1700194556 (broj partije 40305572000), sklopljenog između tužiteljice i ranijeg vjerovnika, Splitske banke d.d. (kasnije Societe Generale - Splitska banka d.d., sada OTP Banke d.d. Split),

a koja tražbina je utvrđena pravomoćnim rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Splitu broj Ovr-3327/03 od 14. svibnja 2003. g. Tuženik da je predmetnu tražbinu stekao od ranijeg vjerovnika temeljem Ugovora o cesiji-Prodaja potraživanja broj S029/2015 ovjerenog 3. lipnja 2015. g. od strane javne bilježnice Marine Dabelić iz Zagreba, broj ovjere OV-5162/15, dok su temeljem Dodatka I. Ugovoru o cesiji zaključenom 3. lipnja 2015. g., broj ovjere iste javne bilježnice OV-9919/15 od 24. studenog 2015. g. na predlagatelja osiguranja izričito prenesena i sva prava iz citiranog rješenja o ovrsi broj Ovr-3327/03 od 14. svibnja 2003. g. Tuženik da je uz prijedlog za osiguranje dostavio dokumentaciju iz koje je jasna osnova tražbine radi osiguranja odnosno ovjerenu privatnu ispravu iz koje proizlazi prijenos tražbine na tuženika kao cesionara kao i ovjerenu privatnu ispravu kojom su prava iz rješenja o ovrsi broj Ovr-3327/03 od 14. svibnja 2003. g. i izričito prenesena s cedenta na cesionara. Stoga da su neosnovani navodi tužiteljice o nepostojanju tražbine po osnovi ugovora o tekućem računu, kao i nepostojanju aktivne legitimacije tuženika za pokretanje postupka osiguranja ustupljene tražbine. U pogledu istaknutog prigovora zastare, tuženik je ukazao sudu da je nakon donošenja rješenja o ovrsi na pokretninama tužiteljice (broj Ovr-3327/03 od 14. svibnja 2003. g.) raniji vjerovnik dana 18. svibnja 2012. g. podnio prijedlog za promjenu predmeta i sredstva ovrhe, nakon čega je Općinski sud u Splitu dana 31. svibnja 2017. g. donio rješenje o ovrsi broj Ovr-2069/17 kojim je određena ovrha na novčanim sredstvima protivnika osiguranja. Navedeni ovršni postupak je, nadalje, obustavljen rješenjem broj Ovr-2069/17 od 23. svibnja 2022. g. i to zbog nemogućnosti naplate, odnosno jer je Financijska agencija (FINA) prestala izvršavati predmetnu osnovu koja je isknjižena iz redoslijeda naplate temeljem odredbe čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Obustavom ovršnog postupka iz razloga koji se ne mogu pripisati krivnji tuženika, kao ovrhovoditelja, da je došlo do prekida zastare te da zastarni rok počinje iznova teći pravomoćnošću rješenja o obustavi postupka. S obzirom da je do obustave ovršnog postupka broj Ovr-2069/17 došlo iz razloga koji se ne mogu pripisati krivnji tuženika kao ovrhovoditelja, odnosno zbog nemogućnosti provedbe ovrhe zbog nedostatka novčanih sredstava protivnika osiguranja, obustava tog postupka da je imala za učinak da je zastarni rok počeo teći iznova. Dakle, a budući da je tijekom zastare prekinut vođenjem ovršnog postupka ranijeg vjerovnika broj Ovr-3327/03 (nakon toga broj Ovr-2069/17), odnosno da zastara nije tekla za vrijeme dok je navedeni postupak bio aktivan te da je zastara ponovno počela teći 2022. g. obustavom ovršnog postupka, da je prigovor zastare potpuno neosnovan. Tuženik je spomenuo i da nije mogao stupiti na mjesto ovrhovoditelja u ovršni postupak koji je raniji vjerovnik pokrenuo pred Općinskim sudom u Splitu jer da je takva mogućnost stupanja vjerovnika u ranije pokrenuti ovršni postupak koji je još uvijek u tijeku predviđena tek promjenama Ovršnog zakona iz 2014. g., odnosno stupanjem na snagu čl. 32. st. 3. i 4. tog Zakona, dok je raniji postupak pokrenut još 2003. g. Što se tiče potvrde pravomoćnosti i ovršnosti ovršne isprave temeljem koje je određeno osiguranje, tuženik je naveo da se radi o žalbenom razlogu o kojem se odlučuje u okviru ovršnog postupka u kojem je određena ovrha/osiguranje temeljem ovršne isprave, o čemu se i raspravljalo povodom žalbe tužiteljice kao ovršenika te je žalba odbijena kao neosnovana rješenjem Županijskog suda u Rijeci broj GŽ Ovr-136/23 od 18. siječnja 2024. g. Tuženik je još jednom, opreza radi, ukazao kako je prijedlog za osiguranje podnio istom sudu koji je donio i rješenje o ovrsi broj Ovr-3327/03 od 14. svibnja 2003. g. te se pozvao na uvid u spis tog predmeta, što da ima jednak učinak kao i predaja ovjerene kopije ovršne isprave sudu. U obrazloženju rješenja o ovrsi broj Ovr-2069/17 od 31. svibnja 2017. g., kojim je odlučeno o prijedlogu ranijeg vjerovnika za promjenu predmeta i sredstva da je navedeno da je rješenje o ovrsi broj Ovr-3327/03 tužiteljici dostavljeno 10. lipnja 2003. g. te da je postalo pravomoćno te da je

temeljem tog rješenja 7. listopada 2010. g. pokušana provedba ovrhe na pokretninama uz prisutnost tužiteljice. Osim što ovi navodi nisu dopušteni izvan okvira ovršnog postupka, o njima da je već odlučeno te da su i neosnovani.

U postupku su izvedeni dokazi pregledom predmeta ovog suda broj Ovr-2068/17 (raniji broj Ovr-3327/03) i Ovr-1563/22.

Stranke su popisale parnični trošak.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Predmet postupka predstavlja zahtjev tužiteljice za proglašenje nedopuštenim osiguranje određeno uknjižbom založnog prava u korist tuženika, kao predlagatelja osiguranja, na suvlasničkim dijelovima nekretnina iz z.u. 1653 k.o. Slatine, z.u. 6532 i 6531 k.o. Stari Gradi i na nekretnini iz z.u. 5088 k.o. Stari Grad, a određeno rješenjem o osiguranju Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Trogiru broj Ovr-1563/22 od 14. srpnja 2022. g.

Zaključak ovršnog suda o upućivanju tužiteljice u parnicu broj Ovr-1563/22 od 16. srpnja 2024. g. donesen je temeljem odredbe čl. 52. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24, dalje OZ), koji Zakon je bio u primjeni u vrijeme podnošenja žalbe protiv rješenja o ovrsi iz odredbe čl. 51. OZ-a, prema kojoj ako ovršenik izjavi žalbu iz razloga iz čl. 50. st. 1. t. 7. i 9. do 11. OZ-a, a ovrhovoditelj ospori osnovanost tih razloga ili se ne očituje u roku od 8 dana, sud prvog stupnja donijet će bez odgode zaključak kojim će ovršenika uputiti pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz st. 1. tog čl. zbog kojeg je izjavio žalbu. Tužiteljica je upućena pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga koji je naveden u žalbi: da je nastupila zastara potraživanja ovrhovoditelja prema ovršenici. Radi se o razlogu iz odredbe čl. 50. st. 1. t. 11. OZ-a.

Iz pribavljenog predmeta ovog suda broj Ovr-1563/22 proizlazi:

-da je ovršni postupak radi osiguranja naplate tražbine tuženika u visini od 41.216,26 kn s pripadajućim kamatama i troškovima započeo podnošenjem prijedloga za osiguranje novčanog potraživanja zasnivanjem založnog prava dana 18. svibnja 2022. g.,

-da je u prijedlogu radi osiguranja predlagatelj osiguranja naveo da je predmetno potraživanje stekao od ranijeg vjerovnika Societe Generale-Splitske banke d.d. Split temeljem Ugovora o cesiji-Prodaja potraživanja broj SO29/2015 ovjerenog 3. lipnja 2015. g. pred javnom bilježnicom Marinom Dabelić u Zagrebu te Dodatka I. tom Ugovoru ovjerenog pred istom javnom bilježnicom,

-da se radi o potraživanju temeljem ovršne isprave koju predstavlja pravomoćno i ovršno rješenje o ovrsi Općinskog suda u Splitu broj Ovr-3327/03 od 14. svibnja 2003. g. koje je doneseno po prijedlogu ranijeg vjerovnika tadašnjeg naziva Splitska banka d.d. Split protiv tužiteljice temeljem vjerodostojne isprave: izvotka iz poslovnih knjiga,

-da je u žalbi od 17. studenog 2022. g. protiv rješenja o ovrsi broj Ovr-1563/22 od 14. srpnja 2022. g. tužiteljica, između ostalog, istakla prigovor zastare navodeći da je pobijano rješenje doneseno na temelju rješenja o ovrsi Općinskog suda u Splitu broj Ovr-3327/03 od 14. svibnja 2003. g. što znači da je do dana 18. svibnja 2022. g. kad je predlagatelj podnio prijedlog proteklo više od devetnaest (19) godina odnosno da je nastupila zastara potraživanja prema rješenju o ovrsi Općinskog suda u Splitu broj Ovr-3327/03,

-da je, očitujući se o prigovoru zastare iz žalbe tužiteljice, tuženik je u podnesku od 21. prosinca 2022. g. naveo da je prigovor neosnovan uz obrazloženje: da je, nakon donošenja rješenja o ovrsi na pokretninama protivnice osiguranja broj Ovr-3327/03 od 14. svibnja 2003. g. raniji vjerovnik dana 18. svibnja 2012. g. podnio prijedlog za promjenu predmeta i sredstva ovrhe, nakon čega je Općinski sud u Splitu dana 31. svibnja 2017. g. donio rješenje o ovrsi broj Ovr-2069/17 kojim je određena ovrha na novčanim sredstvima protivnice osiguranja te da je navedeni ovršni postupak obustavljen rješenjem broj Ovr-2069/17 od 23. svibnja 2022. g., i to zbog nemogućnosti naplate, odnosno jer je Financijska agencija (FINA) prestala izvršavati predmetnu osnovu koja je isknjižena iz redoslijeda naplate temeljem odredbe čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Prema mišljenju tuženika tijekom zastare prekinut je vođenjem ovršnog postupka ranijeg vjerovnika te je zastara ponovno počela teći obustavom ovršnog postupka odnosno pravomoćnošću rješenja o obustavi postupka,

-da je o žalbi tužiteljice odlučeno rješenjem Županijskog suda u Rijeci broj GŽ Ovr-136/23 od 18. siječnja 2024. g. te je žalba odbijena kao neosnovana i potvrđeno rješenje o osiguranju Općinskog suda u Splitu broj Ovr-1563/22 od 14. srpnja 2022. g. osim u odnosu na žalbeni razlog iz odredbe čl. 50. st. 1. t. 11. OZ-a,

-da je nakon odluke drugostupanjskog suda o žalbi donesen zaključak o upućivanju tužiteljice u parnicu radi žalbenog razloga iz odredbe čl. 50. st. 1. t. 11. OZ-a, odnosno isključivo radi raspravljanja o tome da li je nastupila zastara tražbine zbog čijeg osiguranja je određen upis založnog prava na nekretninama u suvlasništvu i vlasništvu tužiteljice.

Stoga odmah treba navesti da tužiteljica nije upućena na pokretanje parnice iz ostalih razloga iznesenih u tužbi o kojima je, uostalom, odlučivao Županijski sud u Rijeci i da ocjena osnovanosti tih prigovora nije predmet ovog postupka.

Prema odredbi čl. 33. st. 1. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine broj 68/18, 2/20, 46/20 i 47/20, dalje ZPONS) Agencija je dužna u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu tog Zakona prestati izvršavati osnove za plaćanje koje na dan stupanja na snagu tog Zakona ispunjavaju uvjet iz odredbe čl. 12. st. 1. tog Zakona, odnosno one koje se ne naplate od ovršenika fizičke osobe u cijelosti.

Nakon što je ovršni postupak, pokrenut 15. travnja 2003. g. prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ranijeg vjerovnika, okončan prestankom postupanja FINA-e, odnosno prestankom naplate po obavijesti FINA-e iz dopisa od 25. veljače 2022. g. nakon čega je ovršni sud donio rješenje o obustavi ovrhe broj Ovr-2069/17 od 23. svibnja 2022. g., tuženik je, kao novi ovrhovoditelj, dana 18. svibnja 2022. g. podnio prijedlog radi osiguranja zasnivanjem založnog prava protiv tužiteljice,

kao ovršenika, temeljem pravomoćnog rješenja o ovrsi Općinskog suda u Splitu broj Ovr-3327/03 od 14. svibnja 2003. g.

U konkretnom slučaju riječ je desetogodišnjem zastarnom roku iz odredbe čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO).

Prema odredbi čl. 215. st. 1. ZOO-a zastarijevanje počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, osim ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano.

Nadalje, sukladno odredbi čl. 241. ZOO, zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, pa je stoga radnjom podnošenja prijedloga za ovrhu od strane ranijeg vjerovnika, koja predstavlja radnju kojom vjerovnik pokušava ostvariti svoju tražbinu, došlo do prekida zastara. Taj postupak nije završio na način da je raniji vjerovnik odustao od radnje koju je poduzeo (odredba čl. 242. st. 1. ZOO-a), niti je vjerovnikov zahtjev bio odbačen ili odbijen (odredba čl. 242. st. 2. ZOO-a) nego je došlo do prestanka izvršavanja naplate po samom Zakonu, a kako je to sud već naveo citirajući odredbe ZPONS-a. Stoga se ne može smatrati da prekid zastare nije ni nastupio.

Ne radi se ni o slučaju iz odredbe čl. 243. ZOO-a koja govori o situaciji kada je tužba protiv dužnika odbačena zbog nenadležnosti suda ili kojeg drugog uzroka koji se ne tiče biti stvari, jer, prije svega, zahtjev ranijeg vjerovnika nije odbačen, a i da je odbačen ne bi se radilo o uzroku koji se ne tiče biti stvari nego upravo suprotno: uzroku koji je izravno vezan za bit stvari: o insolventnosti dužnika.

U slučaju prekida zastare, a prema odredbi čl. 245. st. 1. ZOO-a, nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Prema st. 3. u vezi sa st. 4. ovog čl. kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe, a upravo je to uzrok prekida u konkretnom slučaju, zastara počinje teći iznova od dana okončanja tog postupka te se navršava kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta (st. 5.).

To znači da je novi desetogodišnji zastarni rok za potraživanje u odnosu na koje je doneseno pravomoćno rješenje o ovrsi koje je predmet ovog postupka počeo teći okončanjem postupka pokrenutog od strane ranijeg vjerovnika prijedlogom za ovrhu od 15. travnja 2003. g., a koji je okončan najranije stupanjem na snagu ZPONS-a odnosno 4. kolovoza 2018. g., pa je, podnoseći prijedlog radi osiguranja zasnivanjem založnog prava radi naplate te tražbine dana 18. svibnja 2022. g., tuženik poduzeo radnju potrebnu radi naplate potraživanja unutar novog desetogodišnjeg zastarnog roka, pa je razlog radi kojeg je tužitelj zatražio proglašenje nedopuštenim ovrhu radi osiguranja zasnivanjem založnog prava koji je tuženik pokrenuo na temelju pravomoćnog rješenja o ovrsi Općinskog suda u Splitu broj Ovr-3327/03 od 14. svibnja 2003. g. neosnovan jer nije nastupila zastara potraživanja.

Stoga je tužbeni zahtjev kojim je zatraženo proglašenje osiguranja zasnivanjem založnog prava na nekretninama u suvlasništvu tužiteljica i nekretnine u njenom

isključivom vlasništvu kao i brisanje tog prava trebalo u cijelosti odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u izreci presude pod točkom I.

Odluka o troškovima postupka donesena je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje ZPP), a budući da je tužiteljica u cijelosti izgubila spor pa je tužiteljicu trebalo obvezati na plaćanje troškova postupka kojima je bio izložen tuženik.

Tuženiku je trebalo priznati trošak sastava odgovora na tužbu i zastupanja na ročištu od 20. svibnja 2025. g. po 100 bodova (ukupno 200 bodova) i trošak zastupanja na ročištu od 22. siječnja 2026. g. od 25 bodova, odnosno ukupno 225 bodova, što uz vrijednost boda iz Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23) daje iznos od 450,00 EUR koji je trebalo uvećati za zatraženi PDV i tako dobiti iznos od 562,50 EUR koji predstavlja trošak kojem je bio izložen tuženik i kako je trebala glasiti odluka o troškovima postupka iz točke II. izreke presude.

U Splitu, 23. travnja 2026. g.

S U D A C :

SANDI PETRIČIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi nadležnom županijskom sudu, a putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu na koje nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka (čl. 335. st. 7., 8., 9. i 11. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30887-0b387**

Kontrolni broj: **026e8-338f9-8e433**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.